

RURAL PACT

Declarație privind viitorul zonelor rurale și al politicii de dezvoltare rurală în Uniunea Europeană

Decembrie 2024

Cuprins

Preambul _____ 1

1. Viitorul zonelor rurale este o preocupare a întregii noastre societăți _____ 2

2. Este nevoie de răspunsuri urgente la dificultățile cu care se confruntă mediul rural _____ 3

3. Viitoarea politică de dezvoltare rurală trebuie să trateze cu mai multă seriozitate nevoile zonelor rurale _____ 4

4. Transformarea viziunii pe termen lung privind zonele rurale într-o strategie concretă și punerea în practică a modelului Pactului rural _____ 5

5. Consolidarea capacităților locale și crearea unei participări la nivel local _____ 6

6. Îmbunătățirea monitorizării cheltuielilor UE pentru zonele rurale _____ 7

În măsura posibilului, avizele, recomandările sau rapoartele grupului se adoptă prin consens. În cazul unui vot, rezultatul votului se decide cu majoritatea simplă a membrilor. Membrii care au votat împotriva sau s-au abținut au dreptul ca la avize, recomandări sau rapoarte să se anexeze un document care să rezume argumentele pe care se întemeiază poziția lor.

Opiniile exprimate sunt doar ale Grupului de coordonare a Pactului rural și nu trebuie considerate reprezentative pentru poziția oficială a Comisiei Europene.

Preambul

Pactul rural este o inițiativă inclusă în Comunicarea „O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE”, având scopul de a stabili o cooperare între diferitele niveluri de guvernare și părțile interesate. Inițiativa privind Pactul rural este un proces de guvernare bazat pe o abordare ascendentă, pe mai multe niveluri, în cadrul căruia Comisia Europeană acționează ca facilitator.

Grupul de coordonare a Pactului rural (GCPR) a fost creat ca grup special al Comisiei, care urmărește dezvoltarea în continuare a Pactului rural și coordonarea procesului legat de acesta. Ca membri¹ ai GCPR, recunoaștem necesitatea esențială a unei intervenții țintite și a unei inovări în materie de politici pentru abordarea numeroaselor provocări rezultate în urma depopulării, a tranziției verzi, digitale și de alt gen și a declinului economic din regiunile rurale. Trebuie ca în gestionarea fondurilor și a politicilor UE să se recunoască și să se reflecte faptul că succesul comunităților rurale este vital nu numai pentru locuitorii din mediul rural, ci și pentru bunăstarea socioeconomică și cea legată de mediu în sens mai larg a Uniunii Europene în ansamblu.

Scopul nostru colectiv este să creăm comunități rurale dinamice, reziliente, care pot contribui la tranziții socioeconomice și de mediu sustenabile. Prin urmare noi, membrii GCPR, am elaborat împreună prezenta declarație, ca răspuns la cele nouă întrebări prezentate în documentul „[Viziunea pe termen lung pentru zonele rurale ale UE: realizări-cheie și căile de urmat](#)”, și am adoptat² declarația la 12 decembrie 2024.

Finanțat de
Uniunea Europeană

1. Viitorul zonelor rurale este o preocupare a întregii noastre societăți

1.1. Bunăstarea socioeconomică a UE depinde în mare măsură de zonele rurale

Comunitățile rurale au un rol esențial în economia UE. În aceste zone prosperă sectoare cum sunt agricultura și producția sustenabilă de alimente, silvicultura, pescuitul și energia din surse regenerabile, care sprijină securitatea alimentară, gestionarea resurselor și strategiile energetice (îndeosebi energia verde).

În plus, zonele rurale se transformă în centre ale activităților economice, incluzând agroturismul, ecoturismul și întreprinderile digitale. Aceste comunități îmbogățesc structura socială a UE, aducând cu ele un stil de viață unic, caracterizat de mai mult spațiu și de legături interpersonale mai strânse în sânul comunităților locale.

De asemenea, zonele rurale conservă tradițiile locale și patrimoniul cultural, stimulând diversitatea culturală, integrându-i pe nou-veniți și pe migranți și consolidând securitatea în regiunile frontaliere.

1.2. Zonele rurale ale Uniunii Europene au un rol extrem de important în combaterea schimbărilor climatice

Regiunile rurale sunt esențiale atât pentru atenuarea schimbărilor climatice, cât și pentru adaptarea la efectele lor. Aceste zone se ocupă cu producția sustenabilă de alimente, gestionarea terenurilor agricole și a pădurilor, cu producția de energie din surse regenerabile, conservarea habitatelor naturale și furnizarea de servicii ecosistemice (în special în ecosistemele fragile precum munții și insulele).

Reușita strategiilor climatice depinde în mod semnificativ de acordarea efectivă a unui rol participativ comunităților rurale în adoptarea unor practici durabile, consolidarea rezilienței și contribuția la combaterea, la nivel global, a schimbărilor climatice.

1.3. Resursele rurale nu ar trebui exploatate și trebuie gestionate într-un mod durabil

Cu toate că zonele rurale dețin atuuiri naturale, culturale și economice valoroase, acestea nu ar trebui exploatate și utilizate în exces, ci ar trebui tratate avându-se în vedere sustenabilitatea pe termen lung. De exemplu, proiectele privind energia din surse

regenerabile, cum sunt turbinele eoliene în zonele montane, trebuie integrate cu grijă pentru echilibrarea efectelor asupra mediului și a intereselor comunității locale, asigurându-se că aduc beneficii și oamenilor care locuiesc în regiune.

În mod asemănător, turismul trebuie atent gestionat în vederea protejării peisajelor rurale și a conservării patrimoniului cultural, fără a se pune presiune pe ecosistemele locale. De asemenea, resursele de sol și apă necesită practici de gestionare responsabilă, în scopul de a se preveni degradarea acestor resurse și de a le garanta viabilitatea pentru generațiile viitoare.

1.4. Politicile UE ar trebui să promoveze dezvoltarea rurală durabilă într-un mod mai bine direcționat

Politicile UE ar trebui să promoveze incluziunea și dezvoltarea rurală durabilă, inclusiv investiții în infrastructură, practici durabile și sectoare economice locale noi (economia cu circuit închis, distribuția energiei bazată pe comunitățile de energie din surse regenerabile, economia și digitalizarea care să se concentreze pe aspectele sociale și pe comunitate).

Politicile UE ar trebui să garanteze posibilitatea comunităților rurale și a locuitorilor lor, inclusiv a administrațiilor locale, organizațiilor societății civile și entităților private (incluzând întreprinderile rurale), de a contribui în mod pozitiv la viitorul Uniunii, într-un mod echilibrat și durabil.

2. Este nevoie de răspunsuri urgente la dificultățile cu care se confruntă mediul rural

2.1. Zonele rurale se confruntă cu probleme demografice și declin economic

În zonele rurale se manifestă un fenomen ciclic de depopulare și îmbătrânire a populației. Declinul economic și reducerea serviciilor, dar și lipsa accesului la servicii (inclusiv accesibilitatea în zonele rurale și opțiuni de mobilitate suficiente și la prețuri accesibile, servicii de educație și de sănătate), lipsa locuințelor și a accesului la terenuri intensifică și mai mult emigrația din aceste zone, în special a tinerilor.

Deficitul de forță de muncă și penuria de locuri de muncă de calitate, precum și închiderea întreprinderilor (inclusiv a magazinelor locale) fragilizază și mai mult comunitățile rurale și agravează problemele demografice.

2.2. Comunitățile rurale trebuie să inoveze pentru a se adapta la tranziția digitală, cea verde și cea economică

Comunitățile rurale se confruntă cu dificultăți unice legate de adaptarea la tranziția digitală, cea verde și cea economică. Este nevoie urgentă de investiții semnificative în infrastructură și inovare adaptate exigențelor viitorului (inclusiv în domeniul tehnologic, social, în cel al mediului de afaceri și la nivel de guvernare), pentru ca zonele rurale să nu rămână în urmă atunci când au loc aceste transformări.

2.3. Diferite tipuri de zone se confruntă cu tipuri diferite de dificultăți și au nevoie de răspunsuri specifice

Trebuie să admitem că diverse tipuri de zone rurale (de exemplu montane, insulare, izolate, regiuni ultraperiferice și regiuni frontaliere) oferă oportunități diferite și se confruntă cu genuri diferite de probleme care necesită răspunsuri și intervenții nuanțate la nivel de politici, după cum se subliniază la articolul 174 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De exemplu: distanța față de centrele urbane și legăturile urban-rural sunt un aspect esențial de luat în seamă; zonele montane au nevoi specifice din cauza problemelor de accesibilitate și de

acces la servicii; regiunile ultraperiferice se confruntă la rândul lor cu constrângeri semnificative legate de domeniul lor teritorial limitat, de insularitate și izolare, precum și cu costuri asociate parcurgerii unor distanțe considerabile până la piețele mari; regiunile frontaliere, pe de altă parte, sunt adesea expuse în mod special la probleme de securitate, declin economic și tensiuni geopolitice.

2.4. Constrângerile legate de capacitate limitează posibilitatea comunităților rurale de a acționa și de a accesa finanțarea

Comunitățile rurale se confruntă adesea cu constrângeri semnificative legate de capacitate, agravate și mai mult de schimbările demografice, în special dat fiind că tinerii și persoanele educate pleacă. Totodată, comunitățile rurale se bazează foarte mult pe muncă voluntară și pe organizații ale societății civile, ambele având nevoie de un sprijin mai puternic și de o mai mare recunoaștere.

Constrângerile legate de capacitate afectează posibilitatea comunităților rurale de a-și asigura finanțarea și de a face planuri eficiente pentru viitor. Adesea, zonele rurale nu dispun de fonduri specifice, iar când este disponibilă finanțarea, utilizarea sa eficientă este limitată de barierele birocratice – cum sunt procedurile mult prea complicate. Dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității (DLRC), în pofida atuurilor sale și a rezultatelor dovedite, este actualmente mult subfinanțată și subutilizată.

3. Viitoarea politică de dezvoltare rurală trebuie să trateze cu mai multă seriozitate nevoile zonelor rurale

3.1. Consolidarea sprijinului din mai multe politici și surse de finanțare pentru zonele rurale, inclusiv analiza din perspectiva mediului rural

Politica de dezvoltare rurală ar trebui să urmeze o abordare de politică holistică și integrată, subliniind importanța analizei din perspectiva mediului rural a diverselor politici. Conceptul de analiză din perspectiva mediului rural, care implică „revizuirea politicilor dintr-o perspectivă rurală, pentru a le face potrivite pentru cei care locuiesc și muncesc în zonele rurale”³, trebuie să fie mai mult decât un principiu abstract și să fie consolidat prin reglementări, proceduri și orientări metodologice cuprinzătoare pertinente.

Finanțarea politicilor de dezvoltare rurală ar trebui să provină, de asemenea, dintr-o combinație de surse: europene, naționale și regionale. Este crucială importanța unui efort coordonat la nivelul diverselor politici și fonduri ale UE și al altor surse de finanțare, pentru a se asigura că comunitățile rurale primesc resursele de care au nevoie. Părțile interesate din mediul rural ar trebui să fie implicate îndeaproape în elaborarea politicilor relevante.

3.2. Consolidarea abordărilor plasate sub responsabilitatea comunității și bazate pe realitatea zonei, precum LEADER/DLRC și „Sate inteligente”

Ar trebui utilizată pe scară mai largă dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității (DLRC) ca metodă de bază pentru identificarea nevoilor, elaborarea unor planuri și strategii locale, planificarea și implementarea de proiecte locale și distribuirea fondurilor. DLRC este o abordare ascendentă a dezvoltării regionale și locale, în cadrul căreia comunitățile locale își asumă rolul de lider în identificarea și abordarea nevoilor lor în domeniul dezvoltării, inclusiv în ceea ce privește procesul decizional local (cum ar fi grupurile de acțiune locală, GAL), implicarea la nivel local și abordarea bazată pe surse multiple de finanțare.

Se pot aborda astfel și nevoile zonei respective într-un mod mai bine direcționat. LEADER este principala metodă DLRC utilizată cu succes în zone rurale de mai multe decenii, în vreme ce DLRC bazată pe surse multiple de finanțare a fost promovată puternic în zone rurale și non-rurale, însă nu a fost adoptată pe scară largă în statele membre.

Mai recent, au apărut și alte abordări locale plasate sub responsabilitatea comunității, în special „Sate inteligente”. Inițiativa „Sate inteligente” urmărește să consolideze reziliența

comunităților rurale prin încurajarea inovării tehnologice și sociale la nivel local, rural și de comunitate, urmând aceleași principii ca și DLRC (și anume, este plasată sub responsabilitatea comunității, participativă, are în vedere planificarea locală holistică și implementarea unor inițiative inteligente inovatoare).

3.3. Strângerea legăturilor dintre sprijinul UE și mișcările rurale

Pe lângă instrumentele oficiale DLRC ale UE, există o rețea puternică de conectivitate în societatea civilă la nivel local, regional și național, dar și la nivelul UE, care include o serie largă de grupuri locale, asociații ale satelor și regionale, fonduri de dezvoltare, întreprinderi sociale, consilii comunitare, parteneriate locale etc.

Multe dintre aceste „mișcări rurale” au o tradiție îndelungată (de peste 50 de ani) și au dezvoltat un sistem de parlamente rurale naționale și europene care să vorbească în numele comunităților rurale și să amelioreze capacitățile locale. Finanțarea acestor rețele – provenind, în principal, de la administrațiile regionale sau naționale și din contribuțiile membrilor – ar trebui suplimentată cu finanțare europeană, în scopul menținerii capacității critice a acestor rețele.

3.4. Să se facă auzită vocea zonelor rurale și să se îmbunătățească reprezentarea intereselor acestora în procesul de elaborare a politicilor

Indiferent dacă UE va urma o abordare bazată pe o singură sursă de finanțare sau pe surse de finanțare multiple în politica (politicile) și programul (programele) sale viitoare din cadrul gestiunii partajate, nu mai este suficient ca decizia privind partea din finanțarea UE pe care o alocă dezvoltării rurale să fie lăsată în totalitate la latitudinea statelor membre.

Deși zonele rurale sunt esențiale pentru dezvoltarea durabilă europeană și se află în centrul acțiunilor climatice, reprezentarea intereselor zonelor și comunităților rurale – în afara agriculturii – este destul de slabă în comparație cu alte interese sectoriale și teritoriale (de exemplu, cele ale zonelor urbane). În consecință, zonele și comunitățile rurale nu s-au bucurat de suficientă atenție în ceea ce privește politicile și finanțarea.

3.5. Să se impună statelor membre să aloce o parte minimă din fonduri pentru dezvoltarea rurală

În conformitate cu principiile „analizei din perspectiva mediului rural”, GCPR pledează pentru un angajament ferm și cerințe clare transmise de la nivelul UE către statele membre. Potrivit acestora, trebuie să se aloce zonelor și comunităților rurale un procent obligatoriu din toate fondurile UE din cadrul financiar multianual, în special din fondurile politicii de coeziune și ale PAC (de exemplu, cel puțin 30 %) pentru obiective de dezvoltare rurală în afara domeniului agriculturii.

3.6. Obligativitatea unei alocări minime mai mari de fonduri prin intermediul abordării DLRC

Actuala alocare de 5 % prin DLRC nu mai este suficientă. O parte obligatorie din fonduri destinată dezvoltării rurale (de exemplu, cel puțin 10 %) ar trebui distribuită prin mecanisme DLRC coordonate la nivel local și bazate pe realitatea zonei (cum sunt LEADER și inițiativa „Sate inteligente”), pentru a se asigura că comunitățile locale dispun de resursele financiare necesare pentru a-și stimula propria dezvoltare.

3.7. Luarea în considerare a creării unui program și a unui fond de dezvoltare rurală specifice, ca soluție alternativă

Considerăm că este necesară o alocare minimă obligatorie din fondurile UE pentru dezvoltarea rurală (indiferent de politica și scenariul de finanțare finale), după cum se precizează la punctul 3.5. Dacă acest lucru se dovedește însă nefezabil, ar trebui stabilit un fond, Fondul European de Dezvoltare Rurală (FEDR), și un program aferent specifice, care să dispună de resurse corespunzătoare (de exemplu, minimum 30 % din toate fondurile UE – a se vedea punctul 3.5).

Această abordare ar conferi o mai mare importanță aspectelor rurale în cadrul politicilor UE și ar asigura disponibilitatea unei finanțări mai solide pentru comunitățile rurale. În plus, inițiativele DLRC ar trebui să beneficieze de un sprijin financiar mai puternic și în cadrul FEDR, dacă se alege această opțiune.

3.8. Să se ofere statelor membre flexibilitate în definirea priorităților și strategiilor de dezvoltare rurală

Deși alocarea pentru dezvoltarea rurală ar trebui să fie obligatorie, flexibilitatea este esențială pentru ca statele membre să poată finanța obiective specifice adaptate strategiilor lor de dezvoltare rurală, aliniate la cadrul și prioritățile mai ample stabilite de UE. Este extrem de important să se aplice un model de finanțare bazat pe nevoi și orientat spre rezultate care să reflecte cerințele diverse ale zonelor rurale și urbane.

4. Transformarea viziunii pe termen lung privind zonele rurale într-o strategie concretă și punerea în practică a modelului Pactului rural

4.1. Transformarea viziunii pe termen lung privind zonele rurale în strategii de dezvoltare rurală la toate nivelurile

Viziunea pe termen lung a UE privind zonele rurale (LTVRA) trebuie transformată în strategii concrete la nivelul UE, național și regional. Statele membre ar trebui să aibă obligația de a elabora strategii de dezvoltare rurală naționale (și regionale) aliniate la prioritățile comune ale UE stabilite în documente strategice precum LTVRA, Pactul verde european și Deceniul digital.

Strategiile trebuie concepute în parteneriat cu părțile interesate din mediul rural, inclusiv de la nivel local, pentru a se asigura că strategiile respective reflectă în mod adecvat prioritățile și nevoile locale.

4.2. Crearea modelului Pactului rural prin structuri și coordonare interinstituționale solide

La nivel regional și național și la nivelul UE, eforturile legate de dezvoltarea rurală ar trebui coordonate prin cadre instituționale specifice care să asigure atât coordonarea orizontală, cât și cea verticală. Ar trebui urmate principiile și mecanismele stabilite în publicația Pactului rural, [„Realizarea Pactului rural în statele membre”](#).

Prin intermediul unor membri desemnați ai administrațiilor naționale și regionale și al unor grupuri de coordonare interministeriale obligatorii, se poate asigura coerența politicilor și se poate contribui la o analiză eficace din perspectiva mediului rural. Aceste mecanisme ar fi o condiție pentru accesarea părții din fonduri alocate pentru dezvoltarea rurală.

La nivelul UE, o direcție care să fie dedicată acestui domeniu, Direcția Generală pentru Dezvoltare Rurală (DG RURAL), ar putea raționaliza și coordona ambițiile și eforturile în sectorul dezvoltării rurale. De asemenea, ar trebui consolidate cooperarea și coordonarea dintre direcțiile generale relevante (DG AGRI, DG REGIO, – posibil – o viitoare DG RURAL, și alte direcții generale relevante).

4.3. Consolidarea capacităților autorităților de management în domeniul dezvoltării rurale și în ceea ce privește analiza din perspectiva mediului rural

Analiza din perspectiva mediului rural ar trebui integrată la nivel național și la nivelul UE, în special în etapa prelegislativă și în cea postlegislativă. Autoritățile de management și alte organizații de politică esențiale trebuie să beneficieze de formare în ceea ce privește dezvoltarea rurală și analiza din perspectiva mediului rural, pentru a se asigura o punere în aplicare eficace a politicilor. Cunoștințele tehnice de specialitate și consolidarea capacităților sunt absolut necesare în sprijinirea acestor autorități să gestioneze strategiile pentru mediul rural.

5. Consolidarea capacităților locale și crearea unei participări la nivel local

5.1. Consolidarea capacităților la nivel local prin finanțare și asistență tehnică specifice

Comunitățile rurale, îndeosebi cele mici și cu resurse limitate, ar trebui să primească asistență tehnică pentru a dezvolta idei de proiecte și a putea gestiona cererile de finanțare. Grupurile de acțiune locală (GAL), rețelele rurale naționale și rețelele europene dedicate (inclusiv rețelele localităților rurale) pot ajuta în acest sens.

Ar trebui alocate fonduri suficiente din partea UE pentru crearea de rețele, acordarea de asistență tehnică și acțiuni de pregătire la nivelul UE, pentru consolidarea capacităților și schimburile de experiență la nivelul UE (dar și cu teritorii rurale din țări terțe).

5.2. Să fie posibilă flexibilitatea în procesul de depunere a cererilor pentru beneficiarii locali

În procesul de depunere a cererilor ar trebui inclusă mai multă flexibilitate și deschidere față de experimentare. Simplificarea normelor financiare prin introducerea plăților în funcție de rezultate și prin recurgerea pe scară mai largă la opțiunile simplificate privind costurile (SCO, cum ar fi costurile unitare și sumele forfetare) ar ajuta la reducerea sarcinii asupra proiectelor mai mici. Finanțarea bazată pe performanță și sistemele de raportare financiară simplificate sunt esențiale pentru sprijinirea inițiativelor plasate sub responsabilitatea comunității.

5.3. Asigurarea finanțării de tip *seed* pentru pregătirea proiectelor și dezvoltarea ideilor

Finanțarea de tip *seed* – de exemplu, pentru dezvoltarea ideilor, redactarea proiectelor și pregătire – și resursele catalizatoare sunt absolut necesare în stadiile inițiale ale inițiativelor și proiectelor. Abordări noi de tipul *project pitches* (prezentarea proiectelor) ar putea completa propunerile scrise formale, dându-le beneficiarilor cu mai puțină experiență o șansă mai mare de a avea acces la finanțare.

5.4. Sprijinirea comunităților rurale în ceea ce privește inovarea și schimburile internaționale

Sprijinirea inovării încă din faza ideilor este absolut necesară pentru încurajarea soluțiilor creative în comunitățile rurale. Trebuie acordată o atenție specială participării actorilor mici la proiecte de inovare și colaborări transfrontaliere. Comunitățile rurale mici ar trebui să primească asistență tehnică și să aibă acces direct mai ușor la programele UE în cadrul gestiunii directe, cum sunt Orizont Europa și Interreg.

6. Îmbunătățirea monitorizării cheltuielilor UE pentru zonele rurale

6.1. Să se pornească de la cadrele de monitorizare și datele existente și să se acorde atenție aspectelor calitative

Datele (precum cele colectate și prezentate prin intermediul Observatorului rural) ar trebui să îmbunătățească procesul de elaborare a politicilor bazat pe date concrete. Trebuie valorificate colectarea datelor și cadrele de monitorizare existente, punându-se accent pe indicatori sociali și economici cheie care oferă informații valoroase cu privire la bunăstarea comunităților rurale.

Pe lângă datele cantitative, ar trebui integrați în sistemul de monitorizare indicatori calitativi care să surprindă beneficiile intangibile, de exemplu capitalul social și coeziunea comunitară. De asemenea, colectarea datelor ar trebui să țină seama de sustenabilitatea pe termen lung (și anume, rezultatele și impactul dincolo de durata proiectelor sprijinite).

6.2. Monitorizarea cheltuielilor UE în funcție de sectoare și tipuri de teritorii

Finanțarea UE ar trebui marcată în funcție de sector și teritoriu, pentru a se vedea mai bine ce parte din fonduri este alocată zonelor rurale, asigurându-se faptul că aceste zone primesc resursele care li se cuvin. Marcarea teritorială ar trebui să ia în considerare și specificitățile zonelor rurale (a se vedea punctul 2.3), îndeosebi zonele care necesită o atenție sporită (de exemplu munți, insule, regiuni frontaliere și ultraperiferice).

Prin această abordare se contribuie la prevenirea situațiilor în care finanțarea avantajează în mod disproporționat teritoriile rurale cu o capacitate mai mare. Implementarea acestui sistem de marcare va face posibilă o monitorizare mai eficace a alocărilor fondurilor și va asigura realizarea obiectivelor de dezvoltare rurală.

6.3. Dezvoltarea unor indicatori SMART pentru proiectele locale

Ar trebui elaborat un set standard de indicatori SMART (specific, măsurabil, abordabil, relevant și încadrat în timp) pentru proiectele locale. Asigurarea asistenței tehnice pentru părțile interesate din mediul rural în scopul măsurării acestor indicatori ar asigura coerența evaluării proiectelor. Acest lucru ar trebui însă realizat fără a se impune o sarcină disproporționată părților interesate/beneficiarilor proiectelor de pe plan local, legată de colectarea datelor.

1 Reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale, ai organizațiilor societății civile, ai organizațiilor mediului de afaceri și ai organizațiilor autorităților publice europene; reprezentanți ai mediului academic și ai organizațiilor de cercetare; reprezentanți aleși a trei rețele care formează grupul de coordonare al Parlamentului rural european (ELARD, ERCA, PREPARE); Parlamentul European (COMAGRI și COMREGI), reprezentat de deputați, Comitetul Regiunilor (NAT și COTER), reprezentat de membrii săi (autorități locale și regionale), și Comitetul Economic și Social European (NAT și ECO), reprezentat de membrii săi; trei state membre – reprezentante ale celor trei președinții ale Consiliului Uniunii Europene –, cu câte doi reprezentanți per stat membru, un responsabil pentru dezvoltarea rurală și unul pentru coeziunea teritorială.

2 GCPR își adoptă opiniile, recomandările sau rapoartele prin consens (prin majoritate simplă). Prezenta declarație a fost adoptată de 29 din cei 31 de membri ai GCPR.

3 https://rural-vision.europa.eu/action-plan/cross-cutting/rural-proofing_en.

Alăturați-vă comunității Pactului rural și platformei online aferente

https://ruralpact.rural-vision.europa.eu/become-member_en

 ruralpact.rural-vision.europa.eu/index_en

 info@rural-pact.eu

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2024

© Uniunea Europeană, 2024. CC-BY 4.0

Imagine copertă: ©Flickr

Biroul de sprijin al Pactului rural este un proiect implementat de

PRINT ISBN 978-92-68-24290-2 doi:10.2762/9680907 KF-01-25-002-RO-C

PDF ISBN 978-92-68-24289-6 doi:10.2762/5921897 KF-01-25-002-RO-N

Finanțat de
Uniunea Europeană